

לד:

עין משפט
נר מצוה

קח א מ' פיד מהל'
ק"פ הלכה ג:
קח ב מ' פ"א מהל'
פסולי המוקדשין
הלכה לא:
קי ג מ' פיו מהלכות
איסורי מצות הלי ו:
קיא ד שט הלכה ח:
קיב [ה מ'] פ"ב מהל'
מכומות הלכה יא:

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנוּאֵל

[illegible]

כל שעה פרק שני פסחים

כל שפסולו כגוסל. פסול ודאי ובבשר עלמזו ישרף מיד: **כדס.** כגון נספך הדס: **ובכעלים.** כגון נטמאו בעלים והפסח קיים ואין כחן מי שיחללנו. ודס אע"פ שפסול גמור הוא אפילו הכי הואיל ואינו כבשר עלמזו צ"ע עיבור זורה: **תנא דבי רבא בר אבוב.** עיקר מילתא לא ידענא היבא ועמחא דמילתיה כפידי צולקין: **אפילו פיוג.** שפסול הגוף הוא טעון עיבור זורה והכא לא מצי לשמעי דממשני לקמיה מאי פסולי מטאת העוף שנפסלו בטבול יום דהיינו טומאה וזורה למה ל"י: **רבי אליעזר אומר וירוק.** את הדס. ר' אליעזר טעמיה דמכר כפידי צולקין דס אף על גב דאין דלמי אכיל: **רבי יוחנן אומר**

שם זרק הורצה. אף על גב דלון זין מנצה על היולא רבי יהושע סבר זריקה מועילה ליוולא כדרי עקיבא דריש מעילה (דף ו:). דלמרו זריקה מועילה להוליא כדס מרי מעילה וכל שכן להרלחה דסר מרי לאליעזר דלמרו הכא זרזק קלמרו הכס להולחה ממעילה לא מהלח: **ונתן** אלא תלושין וזה מחבורין נינהו. פירוש דונתן משמע דמשיב להו תלושין וסייעו לענין קבלת טומאה אף על פי שהן מחבורין והשקלה מייתי רליה ללון השקלהקדש מן המורה וכן בתרומה נמי עמוד רבנן מעלה * ופי' הדוק: כוסמין

דחשוכא אמריתון שמעתתא דמחשבו לא
שמיע לכו הא דרבי שמעון בן לקיש משמיה דר' אושעיא ימי החג שנמטאו
השיקן ואחר כך הקדישן טהורין הקדישן ואח"כ השיקן ממאים מכדי וריעה
יניחו מה לי השיקן ואח"כ הקדישן מה לי הקדישן ואחר כך השיקן אלמא
דאין זריעה להקדש הכא נמי אין זריעה לתרומה יתיב רב דימי וקאמר לה
לחא שמעתא אפר ליה אביי הקדישן בכלי קאמר אבל בפה לא עבוד רבנן
מעלה או דילמא אפר נמי עבוד רבנן מעלה אמר ליה זו שמעתי כיצא בה
שמעתי דאמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן ענבים שנמטאו דרכן ואח"כ הקדישן
טהורים הקדישן ואח"כ דרכן טמאין והא ענבים דקדושת פה יניחו ואפילו הכי
עבוד רבנן מעלה אמר רב יוסף ענבים קאמרת הכא יבבענבים של תרומה
עסקין דקדושת פה דידהו כקדושת כלי דמיא אבל הגי דבעי כלי בפה לא
עבוד רבנן מעלה דרכן ואפילו טובא ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן
"ענבים שנמטאו דורכן פחות מוכיזה איבעית אימא הכא נמי פחות
פחות מוכיזה ואבע"א התם דנגעו להו בראשון דהו להו אינהו שני הכא
דנגעו בשני דהו להו שליש"א אמר רבא אף אנן נמי תנינא יונתן עליו מים
חיים אל כלי ששתה חיותן בכלי ונתן אלמא תלושין יניחו והא מחוברין יניחו
אלא

דמחשק. כשאין יודעין טעמו של דבר בודין מזכנ טעם שאינו: **אפרח דמחשכא.** ככל עמקוק: טעמה של משנה דאסורין מלאכל ממוס מעלה דלף על גב דמהניא זריעה לחולין עבוד רבנן מעלה מגורה להיבר אכילה ומיהו מלמטה טהור להלא לא עבוד מעלה: **מי הכה.** גבול של יסוק הניס דש שבת ובשנטמאו אין יכילין לילך ולמלאות מן השילוח בשבת וטורח הוא למלאות מבור הגדול כגל ומינס לקבל לא שחקר דזו איהו זריעמן מעשבר עליהן מי המקוה וזעה חיבור וצטלו: **ואח"כ** קידשו כבלי שרת טהורין: **היא זריעה לקדש.** יטעורו בכך דמעלה עשו בקדשים הכא נמי דר' קדשו כבלי שרת טהורין: **הקידשן כבלי שרת קאמר.** דמיון דקדושין הן קדושת הגוף עבדיהו לו דמלאן כבלי חול לשם חג לא עבד להו מעלה ומהניא להו השקס: **וו לא שפטי.** במעלה זו דרור במעלה אחרת שפטיא פה בקדושת פה עבדוהו רבנן ואיכא למילף מינה דהוא הדין לכל מעלות שם לנפשים. **ור' יוחנן** דלמיה דאמר לעיל [ג:] משקין מיקד פקידו ואל קיילי טומאה שם האוכל. ולקביה וטעמא **קא** שם הקידש ינו לנפשים: **טמאות.** דעבוד רבנן מעלה בקדשים דמיטעמא שחק שם האוכל ענינים קדושת פה הן דאי נמי נתן כבלי אין כלי מקדשן דאין כלי שרת מקדשין אלא דבר הראוי לשאמר [שמות טז] כל הטוב במזבח יקדש שומע איז בין ראוי בין שאינו ראוי תלמוד לומר עולה וכל שש **של תרומה.** והאי הקדישן קדושת תרומה קאמר דבתרומה לא שייכא קדושת כלי לא ציין אלא **ואפילו טובא.** לעיל קאמרי. אמרת דרבן ואחר כך הקדישן טהורין ואפילו טובא כלא אחת דממכירה דאי יותר הלא איטמו משקין כבכירה מיצאט טיפא דרשונה טומאת האוכל שרי יז בן הכא נמי **כפחות מכירה ואי בעית אימא הסס דבעינן פחות מכירה שנגעו ענינים בראשון.** בשקן טמא מת דמיון דהוה ענינים שני טימאול את ההשקין כבכירה שמיצאט טיפא דרשונה ואף על גמא מעמא משקין להיות חמור. ושני עושה שלישי בתרומה לא גרסינן דהא בחולין עסקינן דאי שחקה שם האוכל: **הכא דמלא.** ענינים בשני דהוה להו שלישי ענינים שעשו על טהרה תרומה כך הקדישן שקרא להן שם תרומה טהורין ואפילו דרך הרבה יחד שהאובל שלישי על עשה למשק דקדוש קריאת שם לא עבוד מעלה הקדישן לתרומה ואח"כ דרבן עמאין דמקריאת שם חלה המעלה **אף אן נמי מיניא.** דעבוד רבנן מעלה בקדשים ואפילו בקדושת פה: **שפסא מיומן כבלי.** באתא בראשון כריך למלאות מן המעין ולא ימלאם כבלי אחר ויערם לתוך זה וכתב ונתן דמשמע תלושין דמי

מירשונה ביום טוב. מירוש הקדש מים. לנסך אותם בתג ונטמאו והשיקו, מירוש ושיקען
שכנסו תחת המים שמצאו כאלו וזעזעו הם במקוה לא עלתה להם טהרה. שאין
שחילי תרומה אע"פ ששיקען וזרעו בקרקע לא עלתה להם הטהרה, ומאי אסורה אסורה

מסורת הש"ס

(א) לקמן עמ' פס"ג (ב) ג"ז
פס"ט מנחם ג"ג (ג) לקמן
עמ' ו' וזכום קד"ג (ד) ל"ב
(ה) יומא ז' וזכום פ'
מנחמות נ"ג (ו) ולעיל ל"ג
(ז) קט"ט ע"ז (ח) לקמן
פס"ג (ט) לקמן ע"ג
(י) פס"ג (כ) ויקרא ו'
(ל) לקמן פס"ג (מ) ויקרא
ו' (נ) דף י"ב (ס) וזכום
פס"ג

תורה אור השלם

.. ולקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן
עליו מים חיים אל כלי:
במזכר יט יז

גליון הש"ס

הַיּוֹם רָחָם וְנָתַן זָכוֹר וּפְסָח
הַזֶּה עֵינַי נִרְאִים כִּי עָלָם
לְפָנֶיךָ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גטרא אמר רבא אף
אזק נמי תנינא וכו' ג"כ
ל"ט דעל זה לא ש"ך אף
אזק נמי תנינא כיון דאזק
בגליון הכריחא אלא סתמא
דש"ס אמרי אכל בתמורה
ל"ב ע"כ איהא ק' וכו"ש
שס בגליון יעושה"ה כי
בש"ס שלנו אינו אכל
מלאכי קן בלוקט רמו
ע"כ:

רבינו חננאל (המסך)

[illegible]

דורכן פחות פחות מכביצה, והני דורכן כולן כאחד כגון שנשטמו בוולד שני, והרו להו ענבים שלישי, ואין שלישי עושה רביעי במחומה. אמר רבא אף אנן נמי תנינא, דבקדושת כלי עבדו כרו מעלה, דכתיב ותן עליו מים חיים אל כלי שתהא חיותו ככלי, ומדקאמר ותן אלמא ופיקרו [דעקורין] מן המעין הו' ותלוישן ניהו, והדר קרי להו מים חיים אל כלי אלמא מחבורים ניהו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones